

обладнання: *thermostat* – термостат, *ultracentrifuge* – ультрацентрифуга; 3) захворювання: *diplegia* - дїплегія *diplopodia* - дїпплоподія, *embryocardia* – ембріокардія. Таким чином, було доведено, що калькування відноситься до поширених перекладацьких трансформацій, при цьому транслітерація застосовується частіше, ніж транскрипція, в наслідок того, що отриманий еквівалент вирізняється стислістю та зберігає співвіднесеність з початковим словом.

ПРОБЛЕМА МАЙБУТНЬОГО МЕДИЦИНИ ЯК ПРОФЕСІЇ

Приходько І.І.

Науковий керівник: доц., к. філос. н. Сепетий Д.П.

Запорізький державний медичний університет

Кафедра суспільних дисциплін

Медицина швидко розвивається і змінюється залежно від суспільних цінностей і відносин. У цьому контексті, важливим є питання про те, як лікар повинен ставитися до своїх пацієнтів: сприймати їх лише як клієнтів, що можуть оплатити пропоновані медичні послуги, чи як людей, що страждають від хвороби й потребують медичної допомоги й людського співчуття. В цьому контексті, варто звернути увагу на міркування британського лікаря й філософа Реймонда Таліса, який у книзі “Клятви Гіпократата” (Tallis R. Hippocratic Oaths. – London: Atlantic Books, 2004) підіймає питання про майбутнє медицини як професії, вживаючи поняття професії у специфічному смислі, який асоціюється із покликанням і для якого невід’ємними є гуманістичний етос медичної допомоги, відданість, почуття відповідальності й лікарського обов’язку рятувати людські життя та полегшувати страждання. На думку Таліса, у сучасному суспільстві відбуваються процеси (панування цінностей, постійно зростаюча регуляція й бюрократизація лікарської діяльності), що спрямовують медицину до перетворення з професії на сервіс з моделлю відносин, орієнтованою на клієнта, – а це несе з собою загрозу суттєвого погіршення якості медичної допомоги. За власними спостереженнями, можна додати, що на даний момент більшість лікарів не вважають за потрібне перейматися чужими проблемами та приділяти надмірну увагу своїм пацієнтам. Майбутнє медицини як професії, залежить, з одного боку, від тих, хто надає допомогу людям, з іншого – від ставлення суспільства до їх праці. Шлях лікаря є надзвичайно складним, тому не всі можуть опанувати цю професію. Не дивлячись на усі перешкоди, справжні лікарі завжди допоможуть добрим словом, адже людяність – є головною складовою цієї професії.

ВПЛИВ ІДЕЙ З.ФРЕЙДА НА РОЗВИТОК ФІЛОСОФІЇ

Ревтова К.А.

Науковий керівник: к.філос.н., доц. Мегрелішвілі М.О.

Запорізький державний медичний університет

Кафедра суспільних дисциплін

Цікавість до ідей З. Фрейда, які ще за його життя суттєво вплинули на розвиток філософської думки ХХ століття, не згасає і сьогодні. Небагато концепцій викликало стільки дискусій, захоплення та критики. Зокрема, з погляду філософії, його вчення небезпідставно критикується за перебільшення ролі біологічного та недооцінку соціального фактору в розвитку особистості. При цьому, у філософський понятійно-категоріальний апарат міцно ввійшли специфічні терміни, запропоновані З. Фрейдом: сублімація, Едипів комплекс, фалічний символ і т.ін. А світоглядні ідеї З. Фрейда знайшли подальший розвиток у неофрейдизмі, екзистенціалізмі, постмодернізмі. Більшість дослідників вважають основною заслугою З. Фрейда спеціальне та ретельне дослідження в структурі психіки індивіда сфери несвідомого (“Воно”), що в багатьох аспектах визначає людську поведінку. Зокрема, Е.Фромм зазначає, що великим відкриттям З.Фрейда, яке суттєво вплинуло на філософію і культуру було виявлення конфлікту між мисленням і існуванням: “Ми думаємо, наприклад, що наша поведінка мотивована любов’ю, прихильністю, почуттям обов’язку та ін. Але ми не усвідомлюємо, що замість цього вона мотивована бажанням панувати, мазохістськими імпульсами або нездатністю бути самостійним” [2, 49]. Ще однією ідеєю З.Фрейда, що викликала чимало дискусій є ідея взаємозалежності культури і сексуальної енергії лібідо. Культура базується на відмові від задоволення бажань несвідомого та існує за рахунок

сублімації лібідо. Відтак, плата за прогрес культури - зниження рівня людського щастя внаслідок почуття провини [1]. Зазначені ідеї, звісно, не презентують всю творчу спадщину З. Фрейда, але вони демонструють радикальну зміну в світогляді західного європейця ХХ століття. Інтерпретація та аналіз різних аспектів концепції З. Фрейда сучасними дослідниками свідчить про те, що філософських потенціал його ідей ще далеко не вичерпаний.

ФЕНОМЕН ЗДОРОВ'Я У ФІЛОСОФІЇ ФРІДРІХА НІЦШЕ

Самойлова Ю.О.

Науковий керівник: проф. Утюж І.Г.

Запорізький державний медичний університет

Кафедра суспільних дисциплін

Фрідріх Ніцше є одним з найактуальніших філософів сьогодення, особливо для нас, майбутніх лікарів, які повинні формувати свої філософсько-професійні погляди. Він був першим, хто відійшовши від опозиції "душа-тіло" в класичній філософії, сприйнявши людину, як фізичну та духовну цілісність, у якій вміло поєднуються суб'єктивні та об'єктивні аспекти.

Більшу частину життя Ніцше провів у боротьбі з фізичними та духовними стражданнями. Тому, це довічне протистояння він переніс на свою філософію. Головною ціллю у класичній філософії було досягнення цілковитого здоров'я, а хвороба виступала як патологія, якій не має місця в житті людини. На противагу цьому, Ніцше заклав ідею здоров'я, як динамічної сили, яка завжди протидіє хворобі всередині живого тіла. Посилаючись на роботи Ніцше, можна сказати, що здоров'я у його філософії являється не відсутністю хвороби, а силою, за допомогою якої людина долає хворобу. Тому, головною ціллю є не досягнення здоров'я, а боротьба за нього. І навіть сьогодні людство знаходиться у стані протистояння, бо здоров'я не дається просто так, його треба відвоювати у хвороби. Але, у той же час, філософ каже, що хворобу не треба уникати, бо без неї не буде боротьби, яка являється для нього головним сенсом буття. Отже, для Ніцше здоров'я фундаментально пов'язане з основною парадигмою його філософії - волею до влади. Ніцше вважав, що саме вона є єдиною рушійною силою людства, есенцією миру та сутністю буття для всього живого. Воля до влади, боротьба та внутрішня сила, яка накопичується в людині, все це робить з неї індивідуальність. Сам Ніцше сприйняв свої хвороби як подарунок, та борючись з ними, досяг неймовірних висот у філософії. Він казав, що його життя без боротьби за здоров'я не має ніякого сенсу. І тому, можна зробити висновок, що кожен індивід є дисбалансною системою, для якої не підходять загальноприйняті норми здоров'я або хвороби. Ці тези дуже важливі для сучасних лікарів, оскільки, більшість з них досі не відійшли від дуалізму, звертаючи увагу лише на фізичні хвороби пацієнтів.

ПРОБЛЕМИ ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ ЦІЛИТЕЛЬСТВА В УКРАЇНІ

Скріпкін С.В.

Запорізький державний медичний університет

Мета дослідження – дослідити нормативно-правові акти, які регулюють суспільні відносини, що складаються під час зайняття цілительством (народною медициною) в сфері, виявити проблемні питання регламентації цілительства, окреслити шляхи та напрями вирішення вищезазначених проблем. Матеріали та методи – нормативно-правова база України, статистичний та порівняльно-правовий методи, метод аналізу, метод синтезу. Результати та їх обговорення. Достатньо популярною діяльністю в сфері охорони здоров'я на сьогодні є і залишається зайняття цілительством або народною медициною. Правовою основою для такого виду діяльності слугує ст. 74 Закону України «Основи законодавства України про охорону здоров'я», Кваліфікаційні вимоги до фізичних осіб – підприємців, які займаються народною медициною (цілительством) та Умови зайняття народною медициною, що затверджені наказом Міністерства охорони здоров'я України від 16.03.2016 р. № 189, Порядок видачі атестаційно-експертного висновку, що підтверджує наявність в особи цілительських здібностей, затвердженого наказом Міністерства охорони здоров'я України від 23.09.2013 № 822 та інші нормативно-правові акти. Висновки. Відповідно до законодавства